

NOVA DOBA

plačano do
Licejska knjižnica

Ljubljana

Stane letno 60 Din, mesečno 5 Din, za inozemstvo 240 Din.
Oglašji za *min* višine stolpca 50 p. Reklame med tekstem 70 p.
Posamezna številka stane 1 Din.

Izhaja
vsak torek, četrtek in soboto.

Uredništvo: Strossmayerjeva ul. št. 1, I. nadst., Telef. 53.
Upravišništvo: Strossmayerjeva ul. št. 1, pritličje. Telef. 65.
Račun kr. poštnega čekovnega urada št. 10.066.

Rojaki!

V početku spomladi pričanja sokolska vzgoja in sokolsko delo v naših telovadnicah in telovadiščih s podvojeno silo!

Kot na mravljišču je mlado in staro v našem društvu na delu, da gradi sebi, svoicem in svoji domovini trden temelj življenja.

Politične strasti so se razpalile v naši očetinavi do neznosnosti.

V tej zmešljavi dviga glavo naš ti-societen sovrag, ki se mu je zahotelo, da žanje tam, kjer misli doseči trenutne uspehe vsled razdvojenosti naših ljudi.

Posledice vojne, silna draginja, splošno brezdelje, pohajkovanje, alkoholizem in lenoba se košato šopirijo ter zastrupljajo zdrave temelje našega rodu.

V tem času Vas kliče sivi in ponosni Sokol v svoje vrste.

Kakoršne koli starosti ste, kateremu koli sloju pripadate, za vse je prostora dovolj.

Sokolska vzgoja utrjuje značaj mladini: ona mu vcepi v srce nepremagljivo ljubezen do svojega rodu in svoje do-

movine.

Sokolska vzgoja krepi telo ter s tem skrbi tudi za zdrav razvoj duha!

Sokolska vzgoja brani, da se v mlada telesa in mlade duše prezgodaj ne vselejo strasti, ki uničujejo naš rod!

Kar velja za mladino isto velja za odrasle. Mladičji in mladenke ter zrelejši možje s sokolsko vzgojo so trdne skale zdravja, poštenosti, odkritosrčnosti, vzdržnosti in žarke domovinske ljubezni.

Starši, Vam velja v prvi vrsti nas klic, da izročite Vaš najdražji zaklad, Vašo dečo, Vaše otroke, izkušenim rokam naših prednikov in prednjakov.

Delodajalci, Vas zovemo, da pošljete svoje nastavlence v naše vrste, da bodo kot zdravi, krepki ljudje lahko in zanesljivo opravljali svojo službo.

Državni in zasebni nameščenci in delavci pridite, ter vstopite v naš krog!

Vsa pojavnost o razporedu telovadbe dobite v naši telovadnici v mestni osnovni šoli pri vsakodnevni popoldanski in večerni telovadbi.

Zdravo! Sokolsko društvo v Celju.

Celje, 13. aprila

V nemškem časopisu beremo dan za dnem, kako se zatira nemški narod, kako krivice prizadevajo Francozi narodu, ki je hotel in ki še hoče dominirati nad Evropo in celim svetom. Narod, ki je storil toliko krivice drugim narodom, se hoče pritoževati, če enkrat pride pravična kazen nanj.

Kdo je povzročil svetovno vojno?

Ali ni bil to ravno nemški narod, ki je v svoji nadutosti hotel zavladati cel svet. Imperium romanum je bila deviza oholega nemškega cesarja Viljema. Aleksander Veliki je bil njegov ideal. Zavladati vsem narodom, jih trpinčiti in izmoggavati to bi bil višek nemške kulture. Ali se ne zavedajo Nemci, kake okrutnosti so doprinesli v svetovni vojni. Kako je Francija krvavela in njem najboljši sinovi so prelivali kri za svojo domovino. Ali se ne spominjajo več, da jim niso bili sveti in nedotakljivi najstarejši francoski spomeniki, ki so govorili o davni preteklosti. Vse so razbili, vse potrli, kar je stalo na francoskih tleh. Monumentalne stavbe, na katere ni bil samo ponosen francoski narod, ampak vsa Evropa, da cel svet, so zrušili v prah, danes gledamo od teh umetnih samorazvaline in občudujemo genij naroda, ki trdi, da je najkulturnejši nad vsemi na svetu.

Dr. MILKO HRAŠOVEC:

Deževna noč na Korošici.

(Planinski spomin.)

Iz sladkih sanj v mehki postelji me je zbudilo zvonjenje zvonov, ter kravih zvončev.

Mislil sem, da ležim doma in gledam iz svoje sobe očrneli mogočni stolp starega celjskega obzidja, pa me pozdravi vitez gotski stolp župne cerkve solčavske. Ura je kazala sedem; iz cerkve po strmih stopnicah pa so stopali Solčavani in Solčavanke strogo po redu, kot to zahtevajo božje in človeške potave.

Lepa navada je, da ima skoro vsak moški kito cvetk v gumbici. Lepa navada pa ni, pač pa staroslovanska, ki se ji seveda tudi jaz strogo pokorim, da je pot iz cerkve naravnost v gostilno.

Že naši pradedje so bili mnenja, da ima človek razen duše še telo. Ko je naša duša v cerkvi mir, in dopa-

Kulturni nemški narod je izzval vojno, ker je bil njegov namen uničiti Slovence. Izzval jo je, a Slovence ni uničil. Vsa barbarstva, ki jih je uprizarjal v Srbiji, ko so nemški vojaki ubijali nedolžni jugoslovanski rod, ko je ječala Srbija pod krutostjo nemških vampirjev, niso dosegla onega, po čemur je hrepenelo nemško srce, uničiti Jugoslovane. Kri mučnikov je rodovitno seme, iz katerega je vzklilo močno drevje, katerega ne bodo mogli Germani posekati. Veliki diplomat papež Leon XIII. je vedno trdil, da imajo Slovani veliko prihodnost. Uresničujejo se njegove besede. Nikjer v zgodovini ne bomo, da ima prejudice le en narod, ki naj nadvlada nad drugimi. Vsi narodi so enakovredni in enakopravni. Viljem, ki ni kazal že od nekdaj normalnosti, si je domišljeval, da je nemški narod izvoljen narod, ki naj vlada druge, a spodletelo mu je. Ravno njegov lastni narod ga je zavrgel, kakor posušeno drevo.

Viljem je sicer moral oditi, a njegova ideja domišljavosti in prevzetnosti navdaja še vedno nemški narod, katera ideja ne korenini le v Nemcih v Rajhu in katera ideja se širi tudi preko nemških mej v Avstrijo in žalibog tudi med peščico Nemcev v Jugoslaviji.

Zavedati se morajo naši Nemci, da se naš Jugoslovanski narod njim ne bo

denje, zakaj bi ga še telo po božji službi ne? Da so bili istega mnenja tudi solčavski gostilničarji, smo sklepali iz tega, ker se je iz spodnjih prostorov dvigal prijeten vonj po raznih telesnih okrepčilih.

Kmalu nas pa je tudi ropotanje pristnih planinskih podplatov prepričalo o tem, da se nismo motili.

Iz Herletove sobe oziroma postelje sem gledal vitek stolp, zelene šume in skale in nad tem košček kristalnega modrega neba.

Močan zdrav zrak gorske pokrajine je stihl v sobo.

Pod oknom bobni mlada Savinja, ki komaj urohoda od tod izvira, ter bi njenim mladim in bistrim valovom skoro ne pripisoval take moči, ki jo tu kaže. V sosedni sobi brusita bridke nože prijatelja sotrpina, da z njimi porežeta res že nesramne kocine svojih brad, ki se je v koroškem zraku prav pošteno razpasla.

Ko sem pogledal v njiu sobe sta vihtela vsak svoj nož po ubogih licih, in kri, ki je tekla curkoma, je kazala,

nikoli vlonil. Bili so časi, ko smo ječali Slovenci pod prusko pikehaubo, ko je stari avstrijski cesar Franc Jožef storil in izvedel vse, kar se mu je diktiralo iz Berlina, a danes so časi drugi. Mi smo prost in svoboden narod, ki se vlada sam brez nemške nadutosti in kontrole.

Če Francozi zahtevajo danes, da se izpolnijo njihove upravičene zahteve, ni nič krivičnega. Nemci so povzročili toliko krivic nad tem narodom, da vpijejo k nebu za maščevanje. Kako pride tako visoko stoječi kulturni narod, da bi ga hoteli zasužnjiti domišljavi Germani. Kako naj prenese vse te krivice, prizadeje od ohlih nemških vojakov. Oni hočejo svoje pravo, kot sloboden narod in drugega nič. Krivice pa, ki so jih jim Nemci prizadejali, se morajo popraviti na en ali drugi način. V Essenu se je udeležilo na tisoče ljudi pogreba ustreščenih delavcev v Kruppovi tovarni in hoče na ta način vzbujati pri drugih narodih sočutje, katerega ta narod ni napram drugim narodom nikdar poznal. Sedaj pa kličejo vso Evropo in cel svet na pomagaje ter kriče kaka krivica se jim godi, kakor bi bili oni čisto nedolžni in nikomur na svetu skrivili lasu. Kolo časa pa se vrti in vsak mora dobiti svoj delež.

TREZEN ITALIJANSKI GLAS O JUGOSLAVIJI.

Pod tem naslovom prinaša tržaška »Edinost« z dne 11. tm. št. 86 razgovor avoniarja Arnalda Cipolla s poročevalcem »Piccola«. Cipolla je potoval dalje časa po Jugoslaviji, kjer je proučeval sedanji politični in gospodarski položaj.

Glede notranje situacije pravi, da se nahaja politično življenje v tako hudi krizi, da mnogi kličejo po diktaturi. Ker je pomanjkanje razpoložljivega denarja, je tudi gospodarski položaj težaven. Vlada ima prav, če noče tiskati več papirnatih novčanic ker bi to povzročalo silni padec dinarja. Dohodki od carin in pristojbin so skromni. Vsled agrarne reforme plačuje kmet od 1200 dinarjev dohodkov le 80 dinarjev davkov, uradnik 200, industrialec pa skoraj polovico, kar onemogoča vsako industrijno podjetnost. Tuji tudi nočejo ustanoviti večjih podjetij, ker bi hoteli kar hkratu nacionalizirati vsako podjetnost. Edini tuji, ki delajo so Angleži. Ljudstvo se izseljuje v Ameriko in Italijo. Cipolla trdi nadalje, da je Italija radodarna s koncesijami napram jugoslovanskim državljanom, ki potujejo po Italiji, ali se hočejo naseliti v njej. V Jugoslaviji pa vlada pravi policijski sistem, ki ozlovolja vsa-

da je gorski zrak na ostrino britev prav neugodno vplival.

Da je bil odzdrav na moje »Dobro jutro« prav rovtarski, tega pač ni treba omenjati.

Iz tega mučnega položaja, ko sem stal kot grešnik pred prestolom sodnika, me reši razbijanje po pivskem sodu, ki je svojo penečo vsebino celo noč hladil v Savinji!

Savinja je tu vodovod in ledenica vsemu prebivalstvu tudi v najhujši vročini!

Ko Jaka te glasove zasliši, in Franc porogljivo po naju pogleda, smo kmalo sklenili mirovno pogodbo, ki je bila v desetih minutah slovesno v gostilniški sobi podpisana Seve le z levico, ker desnica je bila v službi grla in želodca.

Ko smo najlepše uživali sadove našega truda, Herletove kuhinje in delniškega piva, prikoraka v sobo gospod Pikuš, četveronožni belec. Pa ne konj, temveč pes, gospoda, ki v Gornji Radgoni podpiše dolžnih pisem legalizira.

kega tujega trgovskega potovalca. Priznava pa, da so se zadnje čase ublažile sitnosti v Hrvatski proti Italijanom. S temi izjavami Cipolla se ne moremo strinjati. Vemo, da je obratno radi fašistovskega preganjanja Slovanov, moralo stotine in stotine jugoslovanskih prebivalcev zapustiti Julijsko Krajino in se izseliti, čeprav so bili tam doma in živeli cela desetletja v onih krajih, da ne govorim o jugoslovanskih pripadnikih. Pohvalno se izraža o poštenem in brzojavnem poslovanju. Boljša se tudi železniško, odkar so prišle ameriške lokomotive. Hoteli v Beogradu so izvrstni, v Zagrebu slabši. Prebivalstvo je zelo gostoljubno tudi napram Italijanom. Sploh se trudi vlada in funkcionarji, da zboljšajo tujski promet.

Vojakom nedostaja zlasti pušk v to svrhu se vrše sedaj pogajanja s francosko vlado za posojilo 300 milijonov frankov. Pod orožjem je sedaj 250.000 mož, ki so namenjeni za notranjo obrambo. Nikdar pa niso resnične vesti v italijanskih listih o kakih vojnihi pripravah.

Največ skrbi povzroča razbojništvo v Makedoniji in Črni gori. Jugoslavija ima veliko bogastvo, ki pa še ni razvito, a pride gotovo do razvoja v času miru in z izpopolnjenimi sredstvi.

Cipolla zelo hvali zunanjega ministra dr. Ninčiča, kateremu pripisuje najboljše namene napram Italiji. Težave na opatijski konferenci ne prihajajo od njegove osebe, ampak od notranjega položaja, kakor je nastal po volitvah, ki pa se menja od dne do dne, tako da bo mogoč postati gospodar skupščine tudi Radič(?). Jugoslavija se urejnje, na odcepljenje ne misli nikdo resno, ne v Hrvatski, ne v Sloveniji. Pač pa stremijo po federativnem sistemu, ki bo vsakomur puščal živeti svoje življenje. Hrvati nimajo sposobnosti za izvajanje kakega vnanjepolitičnega programa, medtem ko ima Srbija izkustva v vnanji politiki, katerih Hrvati nimajo. Srbi imajo sijajna svojstva, so izvrstni vojaki in dobri politiki. Srbija zadobi veliko pomembnost v balkanski in srednji Evropi in Beograd ima vse pogoje, da postane velika metropola. Srbi se pa morajo uveriti, da jim je zaenkrat potrebno sodelovanje tujcev, če nočejo zamuditi mnogo let lepe bodočnosti, ki so jo vredni. »Piccolo« pripominja, da Italijani vse premalo poznajo to sosedno deželo, ki tvori velik del zaledja tržaškega pristanišča. Italijani pa tega do sedaj niso vršili, gledali so na nas vedno s starimi predsodki. Ako nas bodo enkrat natančno spoznali, bodo njihovi odnosi do nas veliko boljši, kar bo povzročilo, da

Da ni bil sam, temveč s svojo ženo, mu ne zamerim.

Da pa prihaja z zdravnikom, ki zdravi bolnike, v to okolico, smo mu zamerili.

Sicer pa je družba prav vesela in nosi seboj neznansko težke nahrbtnike. Celiski dohtar, ki je v družbi, kar po poti ordinira in nosi kot nagrado že kakih 5 kil gorskega surovega masla seboj, ki smo ga bili seveda tudi mi deležni.

V vročini, po kateri je hodil do Celja, se mu je polovica raztopila in razcedila po hrbtu; glasen opomin, da takih dobrot ni dobro nositi drugje kot v žabodcu.

Zabavali smo se imenitno. Konec je bil ta, da je družba odšla, notar Luka pozabil v gostilni svojo novo suknjo, Pikuša pa vzel seboj! Ker smo to suknjo tudi mi šele dolgo po odhodu opazili, spravila jo je čez par dni pošta v objem svojega gospodarja.

Prijatelja sta opazila željo, da hočeta drugo noč prenočevati v hotelu Korošica pod Ojstrico.

začne dobra in koristna politika med obema državama.

POZIV RODOLJUBNI JAVNOSTI.

Naša težka diplomatska borba za pogodbeno nam jamčeni Baroš in Delto jasno dokazuje, da more na uspeh v mednarodnih pogajanjih računati samo država, ki svoje upravičene zahteve lahko podpre z oboroženo silo.

Kakor smo organizirali vojsko v obrambo naših kopnih meja, tako moramo poskrbeti za čim izdatnejšo varnost naše pomorske obale. Naša obala pa nudi sovražniku odprta vrata za oborožen vpad z morske strani, tako da v resnem slučaju postane naša kopna obramba skoro iluzorična.

Naše sto in sto kilometrov dolgo obrežje nam nalaga dve važni nalogi: 1. da se poslužimo morja, tega za narodno gospodarstvo nad vse važnega občila ter da stvorimo trgovsko brodogradnjo, ki bi se z njega pomočjo osvobodila naša prekomorska trgovina tuje eksploatacije in 2. da zavarujemo našo členovito obalo z utrdбами ter močnim zračnim in morskim brodogradjem. Zgodovina nam pravi, da se je trgovska mornarica mogla razvijati samo pod zaščito jakega vojnega brodogradstva.

Da opozarja narod na pretečo nevarnost, da ga podžigá na čim izdatnejše izkoriščanje naše srečne obmorske lege in da vzbujá med narodom interes za zaščito države s te strani ter predoči ljudstvu pomen morja za naše gospodarstvo, se je osnoval v Splitu centralni odbor »Jadranske Straže«, kojega podružnica funkcionira v Ljubljani kot Glavni odbor »Jadranske Straže« za Slovenijo.

Poziva se rodoljubna javnost na pristop k velepotrebnemu in patriotičnemu delu. Državljanje, prosijo se poživljati in posamezniki, da osnujejo v vsakem kraju, kjer se prikladi vsaj 20 članov, podružnice, v krajih z manjšim številom članov pa poverjeništa.

Pristopnina k društvu znaša:

Za dobrotnike Din 1000 enkrat za vselej, za ustanovnike Din 250, za podporne Din 100 enkrat za vselej, za redne člane Din 1 mesečno.

Vse potrebne informacije, tiskovine, brošure in reklamni material daje glavni odbor »Jadranske Straže« za Slovenijo v Ljubljani, kjer se sprejemajo tudi naročila za glasilo »Jadranska Straža«. Glasilo je ena prvovrstnih revij jugoslovanskih z elegantno vnanjo opremo, tiskana na finem satiniranem papirju in bogato ilustrovaná, da služi v okras vsem čakalnicam zavodov in poslovalnic, gostilnam in kavarnam in naj ne manjka v nobeni narodni rodbini.

Ker pa taka želja ni, da bi bila izpolnjiva v petih minutah, šli smo si ogledovat rogovilca ter njegov visavis.

Jaka je namreč trdil, da nama bo slajša noč kot v Solčavi, da je vino boljše in postelja mehkejša. Ker nismo ugovarjali, smo ob kaki 10 uri dopoldne prav moško korakali iz Solčave pit slavno znano rogovilsko vodo in vino, ter pregledali kralj, kjer smo jo drug dan nameravali mahiti v hotel Korošice.

Po kopelji v ledeno mrzli Savinji, ki je privabilo iz grl udeležencev glasove, ki so le malo človeškim podobni, sta Jaka in Franc docela ohladila svojo nemirno kri.

Jaz sem gledal kurjo polt, ki je pokrivala obe grešni telesi.

Da pa pustimo šalo za nekaj časa, ugotavljam, da je naša ekspedicija drug dan ob 1/3 uri zjutraj zdrava in čvrsta zapustila Solčavo.

Pot po cesti nam je hitro minulo. Pri Knežovi gostilni smo zavili čez brv ter med gozdovi in pašniki ter polji v prvi jutranji zori vkorakali v romantičen Robanov kot.

Logarska dolina, Matkov kot, v Savinjskih planinah, kaniška Bistrica in Kokra v Kamniških, Vrata, Pišenca in Bohinjski kot v Triglavskem pogorju, so krasne in slavne gorske doline.

Pa vse skupaj se ne morejo kosati z Robanovim kotom, ki jih po nepopisni veličastni okolici ter gorskim mirom, ki človeka skoraj omami, da leč nadkriljuje.

(Konec prihodnjice.)

Politične vesti.

Minister Marković o Radičevih odposlancih. Pravosodni minister dr. Marković se je izrazil novinarjem glede obiska Radičevih odposlancev, da sta prišla 10. tm. v Beograd Radičeva delegata dr. Maček in dr. Krnjevič z namenom, da stopita v stike z radikalno stranko. Najprvo sta obiskala ministra ver Ljubo Jovanovića, nakar sta se zglasila pri Pašiću. Hotela sta zvedeti, ali bi bilo mogoče doseči kak sporazum glede rešitve vprašanja srbsko-hrvatskih odnosov. Izmenjali so misli, ne da bi se zavzelo kako konkretno stališče. Potovanje Radičevih odposlancev je imelo informativen značaj. Radikalci so na stališču, da se izvede vidovdanska ustava in vendar konfirirajo s stranko, ki hoče revizijo ustave, ni jim točaj za princip, ampak da dosežejo večino v narodni skupščini.

Radič odneha. Radič je izdelal formulo, ki naj onemogoči umik izolacije. Po tej formuli naj se sestavi vlada, v katero vstopijo radikalci. Spahovci in nekateri poslanci Hrvatske zajednice. Ta vlada naj omogoči koalicio posameznih plemen. V Hrvatski naj se pa obnovi banski sistem. Po novih politvah naj bodo zastopana v vladi vsa tri plemena po svoji jakosti. Vlada naj izdela predlog o reviziji ustave. Glede zadnjega predloga koncedira Radič, da bi ne tangiral oblike države in tudi ne uvedel formalne federacije.

Federalisti in Radikalci se pogajajo. Dne 12. tm. sta prispela v Zagreb odposlanca radikalne stranke, ki sta konfirirala z odposlanci muslimanske stranke in z odposlanci SLS. Na seji so razpravljali o politični situaciji po vrnitvi Radičevih delegatov iz Beograda in o nadaljevanju pogajanj z radikalci. Zagrebške »Novosti« prinašajo informacijo, da so se vsrili med predstavniki bloka in delegati radikalne stranke razgovori o vseh aktualnih vprašanjih, ki se tičejo sedanjega političnega položaja. Važno točko je tvorilo vprašanje o notranji ureditvi države. Blok je nastopal pri vseh vprašanjih enodušno.

Italija zopet zavlačuje. Italijani so zopet prišli z novimi zahtevami, katerih pa mi ne moremo sprejeti. Zahtevajo namreč, da se sprejme v trgovinsko pogodbo pravica kabotaže na naši obali, pravica plovbe na reki Bojani in Skaderskem jezeru, dalje na Zimani in drugih plovnih rekah v Dalmaciji. Razen tega zahtevajo, da se z novo trgovinsko pogodbo zagotovi stalna carinska tarifa, katere še mi nimamo in pravica, da smejo svobodno v naši državi ustanovljati trgovinska podjetja. Italijani morajo pač visoko ceniti bogastvo naše države, da se pri vsaki priliki ponujajo za varuho in kontrolorje. Mi pa bomo sami opravili brez njih, raje naj skrbijo za dobrobit lastnih državljanov, ki se itak dobro ne počutijo doma, ampak se trumoma selijo v Ameriko, da si poiščejo boljši kruh kakor je polenta.

Zavezniki in Nemčija. Poincaré se ni izpremenil svoje poruhrske taktike. Po poročilu »Echo« Francozi nočejo redukcije nemških dolgov in ne bodo Poruhrija zapustili prej, dokler Nemci do zadnjega vinarja ne plačajo svojih dolgov. Po novem nemškem reparacijskem načrtu je Nemčija določila svoto, ki jo lahko plača na 26 milijard zlatih frankov.

V angleškem parlamentu se pretepajo. Ko so prišli v zbornico novi vladni poslanci, je Baldwin predložil resolucijo, naj se odklonjeni predlog zopet razmotri. Delavci so se z velikim hrupom dvignili in začeli peti revolucionarne pesmi. Neki škotski poslanec je udaril državnega podtajnika s svežnjem aktov po glavi. Takih dogodkov niso navajeni v angleškem parlamentu.

Italijansko mnenje o federativnem bloku. Italijanskemu časopisju zlasti fašistovskemu se ne more predbacivati, da je prijateljsko. Slovencem in Hrvatoma. Zanimivo pa je mnenje Delminija beograjskega dopisnika »Giornale di Roma« o federativnem bloku in hrvatske seljačke stranke. Piše sledeče: »Srbske novine so postale zadnji čas zelo nervozne. Nekateri velesrbski listi nagovarjajo vlado, da uporabi radikalna sredstva proti protidržavnim elementom. Zahtevajo še več, da izvede proti Radiču drakončni zakon o obrambi domovine, s katerim je v prošli skupščini bila uničena komunistična stranka. Se hoče li Pašić poslužiti tega škarnega sredstva? Ali bi

se s tem uničila politična stranka vzdrževana z moskovskim denarjem, ali pa narod, kakor je hrvatski, ki je enodušno pokazal, da hoče to ostati, a ne da bode tlačén in da mesta veliki Srbiji.«

Celiske novice.

Gasilstvo. V celjskem nemškem listu je izšel članek, ki na široko obravnava vprašanje gasilstva, opisuje njega človekoljuben namen, ki ga baš v današnjih dneh materializma, še prav posebej ni omalovaževati. — Mi smo od nekdaj že visoko cenili delavce na gasilskem polju in organizatorje te važne panoge pomoči bližnjemu, dokaz temu je lépo število gasilskih društev, ki delujejo po Slovenskem in so nastala iz resnične potrebe naroda, da si temu pokretu nemški vladajoči vsikdar in vselej delati težke zapreke. Nemški »Feuerwehrler« preide spretno vso ono dobo pri nas, ko so bile požarne brambе najbolj tipični in najbolj živi centri pomemčevanja potom nemške komande in »Freibiera«. Prevratna doba je z drugimi nenaravnimi in nasilnimi izrastki nemškega vladanja nad nami pokopala tudi večji del politikujočih, nemškonacionalnih požarnih bramb po naših trgih, mestih in po deželi. — V štirih letih se je izkazalo, da se da gasiti tudi na povelje v slovenskem jeziku, ki ga člani takozvanih nemških »Feuerbehro« še tudi razumejo, saj je to itak njih materni jezik. Da so danes v Mariboru, Konjicah, Ptuj, Celju in nemara še kje drugod nemška gasilska društva, je to največja sramota za Slovence, ker izpričuje pred svetom, kake šleve in kaki tepci smo Slovenci, ki še te izrodke danes gledamo in trpimo njih izzivanja. Ta sramota pa kaže tudi javno, da se takozvani »Nemcem«, ki v teh društvih gospodarijo, gre predvsem za političnacionalni značaj teh požarnih bramb, tega člankar ne more in ne zna prikriti. In to in zopet samo to je ono, česar mi daleč trpeti ne moremo. Ne razumemo tu površnosti in slabosti županstev po navzdenih krajih, da še do danes niso zagnali napraviti reda. Tako doživis danes v svoji svobodni domovini, ako prijavis pristop k takemu »samo človekoljubnemu« društvu, da te gospoda nemčurji odklonijo, ker nisi vreden, da bi bil član gasilskega društva, ki ima svojo streho v občinskem poslopju, samo zato ne, ker si Slovenec. In okrog te točke se suče vse frazarenje nemškutarjev o »Feuerwehrih« zares samo med Slovenci je mogoče, da se kaj takega tako dolgo trpi, ker je vse nemškutarsko »feuerberkarstvo« spretno in držno maskiranje tega, kar ni v interesu našega naroda in kar je državni ideji najbolj kvarno, ker je to najbolj tipičen obstanek avstrijskega habsburgovstva, vreden drug avstrijskega veteranstva med Slovenci. Ape na inozemstvo, ki je po mnenju »Cillier Zeitung« že zopet poklicano, da sodi o tej prikriti in zakriti laži »feuerberkarstva« pa dovolj ilustrira vse mišljenje tukajšnjih Nemcev, ki očividno docela pozabljajo v mejah koje države se še danes nahajajo.

Zagrebčani v Celju. S požrtvovalno pomočjo članov zagrebške opere se je vprizoril v sredo prvič v našem Mestnem gledališču operni večer. Kako veliko je bilo zanimanje občinstva in s koliko simpatijo je pričakoval nastopa gostov je pričala že blagajna gledališča, kjer so bile že v predprodaji mahoma vse vstopnice oddane, tako, da je bilo naše gledališče tokrat res »dubkom polno«. Že takoj ob njihju prvem nastopu je pozdravil primadono go. Marto Pospisil-Ivanovo in tenorista Zdenko Knittla spontani aplavz, ki se je stopnjeval od točke do točke in dosegel zlasti po drugi ariji »Mignon« in ariji Cania iz opere »Pagliacci« izraz pristranih ovacij. Občudovali smo dovršeno tehniko Knittlovega prijetno donečega glasu združeno z lepo glasno artikulacijo ter izvanredno glasovno obširnost organa ge. Pospisil-Ivanove, ki je tako v višini, kot tudi v sijajni globini polno izzvenel. V taki umetniški interpretaciji sta nam podala gosta arije iz opere »Samson«, »Prorok«, »Pagliacci«, »Mignon«, »Aida«, »Lohengrin«, »Prodana nevesta« in »Prorin« ter končno nekaj pesmi jugoslovanskih skladateljev. In da bi bil naš operni večer popoln, se je po programskih točkah ob dokaj posre-

čeni sceneciji uprizorilo 4. dejanje Bizetove »Carmen« katero nam je ob živi dramatični obeh umetnikov, ki sta nastopila v kostumu in maski, zbudilo za trenutke iluzijo, da prisostvujemo resnični, veliki operi... Dirigent zagrebške opere g. Smodek je z diskretnim, čustvenim spremljevanjem na klavirju utis večera le povečal. S ponovnim ploskanjem in vzkliki je pozivalo občinstvo umetnike vedno znova na oder. Gej. Pospisil-Ivanovi je bil poklonjen krasen kosček poln cvetja, za kar se je umetnica zahvalila s posebno pevsko točko izven programa. Bil je to lep večer in takih Celjani ne pozabljajo. Bil je to eden onih redkih večerov, v katerih vstvarja prava umetnost živ kontakt med občinstvom in umetniki. Mi smo zagrebške goste razumeli in — vzljubili. In prepričani smo, da tudi oni v navdušenem odobravanju niso videli le aplavza, marveč, da so čuli iz njega tudi prošnjo in naročilo Celjanov: Pridite zopet in — iskreno dobrodošli!

Sokolsko društvo v Celju ponovno vabi k mladinski igri »V kraljevstvu palčkov«, katero uprizori naraščaj trboveljskega Sokola v soboto 14. aprila ob 4. uri popoldne v veliki dvorani Narodnega doma. Vstopnina za odrasle 5 Din; za deca 2 Din. Vemo, da se naše občinstvo zaveda velikega vzgojnega pomena takih iger za mladino, vsled česar se upravičeno nadejamo da bode tudi udeležba polnoštevna.

Sokolsko društvo v Celju obvešča članstvo, da so se na Savezni skupščini v Zagrebu dne 30. oktobra 1922 sprejela nova enotna društvena pravila, obvezna za vsa društva. Nova pravila omogočavajo društvu začeti s čiščenjem vrst svojega društva. Sokolstvo mora postati moralna elita naroda, njegov ponos in vzor celemu svetu. Kdor noče uravnati svojega javnega in privatnega življenja po strogih sokolskih načelih, mora rad ali nerad zapustiti naše vrste. Pot do pravega spoznanja in pojmovanja sokolstva pelje skozi telovadnico. Le večletno redno in vstrajno delo v sokolski telovadnici lahko napravi iz navadnih ljudi prave Sokole. Zato je na podlagi pravil določilo društvo, da mora vsak član in članica, ki je po vojni vstopil v našo organizacijo, vsaj do izpolnitve 26 leta redno obiskovati telovadbo svojega oddelka. Samo v prav izjemnih primerih se more na predlog vaditeljskega zbora neposeganje opravičiti. Pozivljamo torej vse prizadete brate in sestre, naj nemudoma začnejo telovaditi in tudi vstrajajo v vrstah telovadečega članstva. Kdor pa nikakor ne more ali ne sme obiskovati telovadbe, naj se med telovadnimi urami zglaši z dokazi o izredni telovadni zapreki pri načelniku (načelnici) ali pooblaščenem zastopniku (zastopnici) vaditeljskega zbora. O veljavnosti upravičitev bo sklepal vaditeljski zbor in odbor. Proti vsem še ne 26 let starim članom in članicam, ki do 30. aprila 1923 ne začnejo redno telovaditi in se na zgoraj omenjeni način tudi zadostno ne opravičijo, bo društvo primorano postopati v smislu pravil ter jih bo črtalo iz svoje srede. Telovadne ure članov so v ponedeljek, sredo in petek od 20. — 21. ure, članic pa v torek in četrtek od 19. — 20. ure.

Ciril Metodova ženska podružnica v Celju priredi dne 10. maja — v slučaju slabega vremena 13. maja — koncert v parku in cvetlični dan. Pri zadnji prireditvi podružnice se je odzvalo tako malo Celjanov, da je bilo reš obžalovanja vredno. Ciril Metodova družba je naša stara prekristna institucija, ki smo jo podpirali včasih z vse globlji razumevanjem, ko danes, da si njen pomen danes ni nič manjši. Poboljšajmo se, skrajni čas je že in rešimo svojo šest in varujmo jo kot dobri gospodarji, ne kot zapravljivci. Prireditve je skromna in tudi ne zahteva velikih žrtev. Odbor.

Mestno gledališče v Celju. V soboto dne 14. tm. se uprizore igri »Don Pietro Caruso« in »Eden izmed poštenih« z gostovanjem g. Kralja, člana ljubljanske drame. Predstava je v abonnu.

Občinska seja se je morala preložiti na prihodnji ponedeljek 16. tm. ker se nekateri občinski odborniki niso udeležili iste in je bila vsled tega nesklepčna.

Kap ga je zadela. V torek je prišel v gostilno Čeh 68 letni Anton Žurej, ko-

tar na Bežigradu. Malo prej je že pil nekaj žganja, v gostilni pa je naročil en golaž, nato še enega. Ko je drugo porčijo spravil do polovice pod streho, mu je začelo postajati slabo, sklonil se je in čez nekaj časa je obstal mrtev. Zadel ga je kap.

Solnce vzhaja, luč gori. V Celju se vedno ne vedo, kedaj pričinja dan. Ob belem dnevu gore še vedno svetilke. Oni, ki so zato nastavljeni, morajo vendar imeti malo sočutja z mestno občino in ugasniti luči, da ne bodo svetile tudi pri solnčni svetlobi.

Okoristiti se je hotel Slavko Povše, pekovski pomočnik o priliki požara Ravnikarjeve hiše in si skušal prilastiti nekatere predmete. Marijo Klenovšek iz Dola pa je prišla tukajšnja oblast, ker je hotela okoristiti v celjski javni bolnici neko sobolnico.

Aretirali so dr. Emanuela Friedricha v Ljubljani, ki je osumljen, da je izvršil več tatvin. Oddan je bil tukajšnjemu okrožnemu sodišču.

Aretacije. Dne 9. 4. 1923 je bila aretirana Marija Pölz false Herman, rojena baje 9. 4. 1900 v Gradcu in tja pristojna, radi tatvine perila in obleke na škodo uprave javne bolnice in neke prijateljice v Zagrebu, kjer se je nahajala vsled venerične bolezni. — Dne 12. 4. 1923 so bile tukaj aretirane radi vlačuganja Majhen Ana, roj. 24. 7. 1897 v Nemčiji, pristojna v Gornjo Pristavo okr. Ptuj in Melzer Filomena, roj. 4. 4. 1901 v Mariboru in tje pristojna. Obe se je oddalo okrajni sodnji v Celju v nadaljnjo kazensko postopanje.

Ferijalni savez priredi v nedeljo dne 22. tm. v Celju cvetlični dan z nabiralo akcijo. Ime F. S. je že dovolj znano, njegov pomen je velik: naša mladina si širi, potujoč po naših velikih, lepih domovini, svoje obzorje, spoznava se medsebojno in vzljubi Jugoslavijo v celoti. Pomen F. S. ve ceniti celo naš kralj, ki je podaril društvu grad v Topoli, kjer si sedaj F. S. urejuje svojo ferijalno kolonijo. F. S. v Celju pa je že lani prevzel težko nalogo, da uredi v naših planinah Kocbekovo kočjo, kamor naj romajo v počitnicah čete ferijalcev iz cele naše domovine. Toda moči F. S. so slabe, namreč materialne, zato se obrača na javnost, da ga vsestransko podpre. Svota, darovana mladini v te svrhe, je dobro naložena. Domovina bo imela prej ali slej od tega vidno korist.

V zaporih okrajne sodnije v Laškem se nahaja Anton Zupan, rojen 31. 7. 1897 v Kozjem, pristojen v Podsredo, dosedaj monter v Nemčiji. Isti je sumljiv tatvine dveh ženskih bluz, 1 ženskega predpasnika, 1 volnenega namiznega prta, 1 ruhu iz domačega platna in istotake brisače, koje stvari so se našle pri njemu. Zupan se zagovarja, da je te predmete kupil dne 5. 4. 1923 okoli 19. ure na cesti med Celjem in Vojnikom od neznanega kmeta za 205 Din. Ker se sumi, da so te stvari kje ukradene, se išče event. oškodovanca.

Idejna šola celjskega Sokola se prične v soboto 14. tm. ob pol 20. uri v telovadnici. Razpored obsega predvsem gradivo za izpit pri župni tekmi 1923. Obisk je obvezen za članstvo do 26. leta. O obisku se vodi statistični zapisnik. Članstvo, zlasti ono, ki se udeleži župne tekme 1923, naj si omisli zvezek za zapisovanje ali pa knjigo »Predavanja« oz. Bit misli Sokolske, Zdravol!

Direkcija pošte in telegrafa v Ljubljani razpisuje na podlagi členov 82 do 105 a zakona v državnem računovodstvu, ki je bil objavljen v Službenih Novinah, štev. 148 od 7. julija 1922. v Uradnem listu pokrajinske uprave za Slovenijo štev. 91 od 4. septembra 1922., ustno dražbo za vzdrževanje enkratne dopoldanske dostavljalne vožnje (razen nedelj) pri pošti v Celju. Dražba bo dne 10. maja 1923 pri mestnem magistratu v Celju ob 10. uri dopoldne. Drazitelji morajo pred dražbo dražbeni komisiji predložiti: 1. Pismeni dokaz o svoji sposobnosti (potrdilo županstva) in 2. Reverz pošte Celje, da je jamčevina v znesku Din 350. pri pošti Celje založena. Kot jamčevina se sme založiti a) gotovina, b) državne in državno zajamčene obveznice po nominalni vrednosti c) zadolžnice uprave fondov in zadolžnice ter komunalne obveznice, ki jih je proglasil finančni minister za splošne zajamčevine ter jim priznal pupilarno vrednost, vse po borzni vrednosti, toda ne preko nominalne vrednosti. Natančnejši pogoji za vzdrževanje omenjenih voženj, katere se prično, čim odobri po-

udbo ministrstvo pošte in telegrafa, so razvidni iz osnutka pogodbe, in sicer v odseku IIa, direkcija pošte in telegrafa v Ljubljani, Sv. Jakoba trg 2. na pošti v Celju in pri mestnem magistratu v Celju. V Ljubljani, dne 30. marca 1923. Direkcija pošte in telegrafa v Ljubljani.

Za telovadnico šolskih sester v Celju je daroval g. Ivo Čater 1000 zidnih opek in g. Ivan Svetec 500. Blagima dobrotnikom se zavod pristrčno zahvaljuje.

Osrednje društvo poštinih in brzojavnih nižjih uslužbencev za Slovenijo podružnica Celje priredi, v prid po umrlih osirotelim in bolnim članom, dne 6. maja t. l. javno tombolo na Dečkovem trgu z dragocenimi dobroti n. pr. šivalni stroj, kuhinjska oprava, stenske ure, bučke in še okrog 200 raznih dobrot. Opozorja se cenj občinstvo, da se pravočasno preskrbi s kartelami, koje se bodo z današnjim dnevom pričele razprodajati po mestu, komad po 3 Din. Pred začetkom tombole in med odmori iste svira polnoštevilna železničarska godba. Po končani tomboli se začne takoj veselica v vseh gornjih prostorih Narodnega doma. Program iste se pravočasno objavi. Prošijo se ostala društva, da se na to prireditev ozirajo.

Tečaj za strojno umetno vezenje, mašenje perila, nogavic itd. se vrši 8 do 10 dni. Zglasili se je do 15. aprila t. l. pismeno ali osebno pri Justinu Pavšner, Celje, Gosposka ulica 25.

Osrednje društvo trg. nastavljenecv podružnica »Celje« vabi na svoj redni občni zbor, katerega priredi dne 14. tm. v prostorih pri hotel »Kroni« ob pol 8. uri zvečer. V slučaju nesklepnosti se vrši eno pro pozneje ter je sklepčen pri vsaki udeležbi. — Odbor.

Kino Gaberje. 13., 14., 15. in 16. aprila »Cirkus King«, IV. epoha, Tihotapet.

Turistika in šport.

Nogometna tekma v Celju. V nedeljo 15. tm. ob 15. uri na prostoru Atletikov pri Skalni kleti igra domača reprezentanca proti reprezentanci Maribora. Postava Celjanov je sledeča: Natek (S. Celje) — Stožir Schalleker (Atl.) — Mahkovec (S. Celje) — Kulm, Orešnik — Gradišer, Blechinger, Dürschmied (vsi Atl.), Ravnikar, Wagner (S. Celje). Ker nastopi celjska reprezentanca v jačji formi kot zadnjo nedeljo v Mariboru smemo sigurno upati, da nas bo častneje zastopala kot sicer. Čisti dobiček gre v korist fonda za udeležbo Jugoslovanskih sportnikov na prihodnji Olimpijadi 1. 1924 v Parizu. Pričakuje se mnogo-brojen obisk. Predtekmo ob pol 14. uri igra Atletisportklub komb. — Red Star I.

Narodno gospodarstvo.

43. GLAVNA SKUPŠČINA HMELJAR-SKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO S SEDEŽEM V ŽALCU, DNE 8. 4. 1923.

I.

Pri skrajno neugodnem vremenu je bila udeležba glavne skupščine še dovoljna. Gospod predsednik je kmalu po določenem času pozdravil došle hmeljarje, omenil veliko in velevažno nalogo društva ravno sedaj, ko se sklepajo trgovske pogodbe s sosednimi državami, pozval je vse hmeljarje, naj se tesno oklenejo edine strokovne organizacije v naši državi ter dal besedo poslovojni, da poroča o delovanju društva v minulemu letu.

II.

Leto 1922. si bodo hmeljarji ohranili v neprijetnem spominu, kajti šteti ga moramo med pasivno leto, to se pravi: pridelovalni stroški so presegali dohodke za precejšnjo vsoto in vsled tega se je hmeljarjev poprijela neka malodušnost in klavrnost. Pasivnost hmeljarstva je povzročila v prvi vrsti nadprodukcijo, potem znatno skrčen konzum piva in naposled tudi več ali manj žalosten gospodarski položaj vobče.

Društveno vodstvo mora predvsem grajati naše hmeljarje zaradi zanikrnega, površnega, brezskrbnega obiranja. 43 let uči društvo ne le člane, nego hmeljarje vobče, naj vedno skrbijo za lepo, pravilno obiranje in sušenje, za pravočasno basanje, pa ves nauk in vse prizadevanje je bilo kakor »bob v steno«. Hmeljski prekupci so se bridko pritoževali, da se je minulo leto ob-

iranje prav površno izvrševalo in to zlasti v skoro najuglednejši občini cellega okoliša. Hmeljarsko društvo je neštelokrat na raznih shodih razpravljalo o tej velevažni točki našega hmeljarstva, razpošilja vsako leto posebne lepake s tozadevnim navodilom vsem poverjenikom s prošnjo, da jih pribijejo na hišah, kozolcih, drevesih itd. cellega okoliša. Pa vse zaman! — Hmeljarstvo si bo Savinjska dolina ohranila le takrat kot najizdatnejši vir blagostanja, ako bodo hmeljarji vstregli vsem zahtevam hmeljarskih prekupcev — in to je predvsem pravilno ravnanje z dozorelim hmeljem. Zanikrnost v obiranju v minulemu letu so deloma povzročile tudi visoke cene iz leta 1921. in upanje na še višje v minulemu letu. Velike vsote denarja so l. 1921. ljudstvo kar omamile, da je popivalo noč in dan — pa to ne le moški in ženske — nego tudi — žalobog! — otroci! — V nadi na lahko in dobro prodajo hmelja, so pozabili na star nauk, ki se glasi: Čim večja je produkcija, tem skrbnejše se mora izvrševati obiranje — a ne narobe! Hvala Bogu, pa imamo tudi mnogo razsodnih in razumnih hmeljarjev, kateri so si dobiček iz leta 1921. prihranili v kritje izgube l. 1922.

S hmeljem zasajeno zemljišče se je v minulemu letu povečalo morda za 25%, vendar je pa množina pridelanega hmelja le nekaj malega presevala predlansko. Skrajno neugodno vreme meseca marca in aprila je zelo oviralo vsa dela v hmeljskih nasadih; le s skrajno silo so se izvrševala najpotrebnejša dela, t. j. rez in postavljanje drogov in napeljevanje žice. Zanimivo je bilo, da so se pri obrezovanju hmeljske korinike že našli izgotovljeni eksemplari hm. kebra, kar se v prejšnjih letih ni pripetilo.

Prvo polovico meseca majnika smo imeli tudi neugodno, mokro vreme in nizke nočne temperature, kar ni ugodno vplivalo na razvoj hm. rastline in je bilo stanje sredi majnika prav različno. Drugo polovico meseca majnika je bilo vreme ugodno, pa stanje hm. nasadov je bilo še vedno neenako, ker je nočna temperatura znašala povprečno komaj 8° R. V posameznih nasadih zahodnega okoliša se je prikazal bolhač, pa je kmalu zopet izginil in ni povzročil posebne škode. Sredi meseca junija se je stanje izboljšalo in je rastlina v bujnih nasadih dorastla že do vrha drogov, oz. žic, dasi ni že mesec dni deževalo. Povprečna nočna temperatura je znašala komaj 11° R — kar je premalo. Koncem meseca junija je bilo zadosti padavine in nočna temperatura je znašala povprečno 13° R; vsled tega se je stanje tudi izboljšalo — vendar pa je bilo še vedno neenako; rastlina je vobče dorastla do vrha drogov in tudi čez ter dobivala precejšno število panog.

Sredi meseca julija je vsled silne vročine in pomanjkanja mokrote rastlina začela pešati, posebno pa na prodnatem zemljišču. Golding je bil že v polnem cvetju in na poznem hmelju so se prikazovali cvetni popki. Vsled suše so začenjali spodnji rumeneti in odpadati. Koncem meseca julija je bilo vsled ugodnih vremenskih razmer stanje jako ugodno, četudi neenako. Golding je prehajal v kobule in pozni hmelj je cvetel. Sredi meseca avgusta pričakovano obiranje hmelja se vsled suše ni moglo še izvrševati in se je pričelo šele okoli 20. avgusta in trajalo do konca obiranja goldinga in neposredno sledilo obiranje poznega hmelja.

Kakovost lanskega pridelka je bila po izreku merodajnih činiteljev izborna, množina pa nezadostna; vsak hmeljar je več pričakoval. Po verodostojnih virih se je konstatiralo, da se je lani pridelalo približno 4500 meterskih stotov hmelja na prilično 375 ha veliki plošči — ako se namreč račun, da se je na 1 ha pridelalo približno 12 met. stotov hmelja. Hmeljska kupčija je bila začetkoma prav mirna in se je le polagoma oživela. Glede cene je nastalo veliko razočaranje. Ljudje so govorili o cenah, o katerih se razumnemu hmeljarju niti sanjalo ni. Pri meni je bil mož, kateri mi je rekel: »Ja, vejo pod 800 K za 1 kg ga ne bom prodajal!« — Vesel pa je lahko bil, ako je le 1/10 pričakovane cene dobil za svoj pridelek. Povprečno se lahko reče, da se je hmelj prodal po 70 K za 1 kg. Savinjska dolina je torej dobila, oz. še bo dobila — ker mnogo hmelja še ni prodanega — nad 31 milijonov kron, za lanski pridelek;

pridelovalni stroški znašajo pa najmanj 54 milijonov; torej znesse izguba najmanj 23 milijonov kron, kar se je v gospodarski bilanci Savinjanov prav občutno poznalo in se še pozna. Lani pa tudi ni bilo tistega, brezmejnega in divjega popivanja! —

Delovanje Hmelj. društva je bilo prav obsežno; društvo je štelo 227 članov; o razvrstitvi teh članov na posamezne občine bodem poročal pri blagajniškem poročilu. Izmed članov sta lani preminula dva in sicer dvorni svetnik g. Franc Vovšek iz Braslovč in g. Matevž Hojnik iz Levca. Da počastimo njih spomin, prosim, da se dvignete raz sedežev. (Se zgodi).

Društveno vodstvo je imelo lani 15 posvetovanj; glavna skupščina se je vršila dne 25. marca. O njenem poteku sem poročal domačim časopisom. »Nova Doba« je prinesla poročilo dobesedno.

Društveno vodstvo je lani v informaciji prekupcem razposlalo tujezemskim strokovnim časopisom 11 poročil o vsakokratnem stanju hmelj. nasadov. Pri sestavi teh poročil so nam dobro došla poročila naših poverjenikov iz različnih krajev našega okoliša. Takih poročil smo sprejeli in sicer od gg. Plavšak, Sv. Jurij, Praznik, Gomilsko in Terglav, Sv. Peter po štiri, od gg. Cank, Škofja vas, Drev, Sv. Martin n. P. in Sadnik, Groblja po tri, od gg. Turnšek, Breg in Kralj, Prešerje po dva in g. dr. Šribarja, Drešinja vas, eno poročilo. Drugi poverjeniki se pa prošnji društvenega vodstva sploh niso odzvali. Navedenim poverjenikom se tem potom društv. vodstvo lepo zahvaljuje za tozadevni trud.

O stanju naših in tujezemskih nasadov je pa društveno vodstvo v domačih časopisih (Nova Doba, Slov. Gospodar, Tabo, Jutro in Sl. Narod) razglasilo 16, deloma prav obširnih poročil. Brzojavnih tržnih poročil iz Nürnberga smo potom pošte razposlali 24 in sicer tridesetim našim poverjenikom in tudi posameznim, bolj v samoti stanujočim hmeljarjem. Društveno vodstvo bi rado izvedelo, ali so ta poročila točno došla v posamezne kraje in ako se v bodoči seziji želi kakšna tozadevna izprememba.

Društveno vodstvo je dne 6. avg. v to svrhu sklicalo svoje poverjenike k posvetovanju, da so se določile cene za obiranje hmelja; na shodu se je sklenilo, da se bode od škafa plačevalo s hrano po 4 K, brez hrane pa 6 K — kar se je pa hmeljarjem v obče previsoko zdelo — zlasti pa še le potem, ko so začeli prodajati hmelj.

Vsled sklepa 42. gl. sk. je društveno vodstvo razposlalo vsem poverjenikom okrožnico, s katero so se hmeljarji opozorili, naj od neznanega kupca vsakokrat zahtevajo od Hmelj. društva izdane »Legitimacije«. Do nadaljne izvršitve tega sklepa pa prišlo ni, ker se hmelj. prekupci niso mogli zediniti glede besedila navedenih legitimacij. Obilo dela za poslovođa — a brez uspeha. (Dalje prihodnjic).

Izven prostora in časa.

Češki spisal Jan Havlasa.

Poslovenil P. H.

(Dalje.)

Ali Edwardsa očitno ni bilo več volja, spuščati se v podrobnosti. Končal je svojo povest precej krače, kot jo je do tega trenutka pripovedoval. Po svojem prvem obisku tropičnega vrta se je zelo pogosto vračal k uri in v gorečem hrepenenju pritiskal svoje čelo na cifrenico, pa brezuspešno. Vselej je ali zastoj čakal ali pa se je drdranje v uri oglasilo, ko je ravno stopal na stol ali že lezel z njega. Vsakokrat se je čutil silno nesrečnega; čudno pa je bilo, da ni nikdar niti najmanj dvomil o tem, da bi spet ugledal tisti vrt, ako bi v uri zadržalo tisti trenutek, ko bi se njegovo čelo dotikalo cifrenice. In ni se motil; preteklo je skoraj pol teta in zagledal je vdruge »svoj vrt« in na stopnicah k verandi svojo deklico; imela je spet empirno oblačilce, toda druge barve, in v laseh rdeč trak. Njen smehljaj je žarel od sreče; zdelo se je, da ga je pričakovala in se radovala tega srečanja. To ga je napolnilo s takim zadovoljstvom, da se je smehljaj še dolgo potem, ko mu je izginila, in kar ni maral odtrgati čela od stekla na cifrenici.

In spet sta minula dva meseca, da je iznova ugledal »svoj vrt« in njegovo stanovalko. Bila je spet sama; začel je razglabati, kdo pač stanuje z njo, ima li očeta in mater in ali govori angleški. Tega seveda ni nikoli mogel dognati; pa ga ni dalje vznemirjalo. Tudi čakanje ga ni nikdar več užalostilo. Ščasoma se je navadil, da je vselej čutil, kadar je prišel čas, da pritisne svoje čelo k uri. Kajpada je trajalo celih pet let, da je njegov instinkt postal skoro nezmožljiv; vendar pa prav do konca ni nikoli mogel naprej določiti, katerega dne ugleda »svoj vrt« in »njo«. Včasih se je videl z njo trikrat na teden, drugič pa samo enkrat v dveh mesecih.

Tedaj sem mi segel v besedo. »Kako to: z njo ste se videli?« sem ga vprašal.

Popolnoma resno mi je pritrdil. »Oh... ona me je videla!« je vzkliknil. »Oči so se ji svetile... oh, kakor zvezde... Saj se vendar ni mogla neprestano tako blaženo smehljati, ako ni bila blažna... Njene oči so me videle... o tem sem prepričan... In v teh krasnih očeh je bilo vedno več. V začetku me ni ljubila, čeravno me je vselej rada videla... Pozneje pa, ko me je že ljubila, je njena ljubezen neprestano in očitno rastla... prav tako kakor moja... To ni bila več samo radost, ampak hrepenenje je plamtelo v njenih očeh... goreče hrepenenje... Oh, Mr. Gilbert... kako je bilo to razkošno... in kako je bilo kruto!« Glas se mu je izprevrgel v ihtenje, za trenotek je skril oči v dlanih.

Ko je iznova začel nepretrgoma pripovedovati, se mu je videlo, da le z največjim naporom obvlada glas, da mu ne bi besede razpadle na ustnih ali da se ne bi izpremenile v obupen krik. Šestnajst let je bil star, ko je spoznal, da jo hoče prižeti v naročje in ljubiti s strastno ljubeznijo moža; v njenih pogledih pa je čital kopnenje žene, prekipevajoče od življenja. Bila je že krasotica prelepe postave. Videl je, kako so ji prsi kipele v mavalu strasti; iztegnila je roke k njemu tako kot takrat prvi pot... in vendar drugače... Tako sta se potem ljubila štiri dolga leta... strastno in ne da bi mogla tej strasti ustreči... Ves ta čas pa ni nikdar sanjal o njej in ni mu prišlo na misel, da bi se zaradi tega ježil. In vrt, ki ga je poznal že skoro deset let, je tudi vzraščal. Ibiši so bili že velikanški in ona je trgala njih cvetje. Včasih so bile stopnice kot s krvjo polite. Drugkrat je ležalo troje palem preko ceste in grmovje je bilo hudo poškodovano; deklica je stala s prekrizanimi rokami pod stopnicami in njene oči so zrle vprašujo vanj, kakor bi ne vedele, kako bo sprejel misel, ki mu jo je nameravala razodeti. Da, ta vtis je baže imel... Ko je prihodnjič zagledal vrt, so bile podrte palme že s poti spravljene in ibisi postrženi. Pa to ni bil vzrok, da je zadržal sapo, ampak njena obleka. Ogrnila si je bila telo z belo rjuho, kakor bi se šla kopat in bi se bila ustavila na stopnicah; na nogah je imela opanke. Ena rama in ena noga sta bili razgaljeni; to je zadostovalo, da se je dvajsetletnemu Edwardsu nagnila vsa kri v glavo. Ko je ura dodrdrala, je telebil s pručice, na kateri je stal, in čez nekaj časa so ga našli na tleh ležčega v nezvesti in s potolčenim čelom. »Tu je brazgotina«, je rekel ter pokazal na čelo.

Odslej jo je videl česče na poti v kopel; končno pa je nekega dne spustila belo rjuho s telesa na tla. »Oh, kako bi mogel še kdaj imeti oči za drugo ženo, ko sem ugledal njeno belo krasoto!« je skoro zatarnal. »Kako bi se ji mogel kdaj le z misliti izneveriti! Ali kakšne krute muke sem trpel, ko sem tako blažno hrepenel po njej in je nisem mogel prižeti v svoje žgoče, od željnega pričakovanja drhteče naročje!... Koliko noči sem prebedel! Obolen sem, ležal sem v vročnici cel mesec... a sanjalo se mi ni o njej niti enkrat... Ko sem pa okrevat, mi je nekega dne prišla nenadna misel, da bi šel k njej tak kot sem videl njo nekoč v zadnjem času. Šel sem iz kopeli, ogrnjen samo v kopalni plašč... šel sem po stopnicah in bal sem se v srcu, da bi me kdo ne srečal... vstopil v sobo, postavil pručico k ognjišču, vrgel plašč s sebe in se s čelom dotaknil cifre-nice. Skoro hkratu je v uri zadrdralo na pol glasu. Stala je med ibisi tako kot jaz pri uri in vsa srečna zrla vame; nato je iztegnila roke proti meni in zaklopila oči... Nič več jih ni odprla... Ta dan sem nesel uro v svojo sobo; to noč

sem sanjal o njej... Bila je moja žena... Oh, bil je to čarokrasen sen... Prihodnje jutro je pa ležala ura na moji mizi razbita, tako kot bi bil kdo udaril po njej s kladivom ali pa bi jo bil treščil z nadčloveško močjo ob tla. Toda nihče ni slišal v noči poka... in vendar je bila spalnica moje sestre na eni strani moje sobe, očetova spalnica pa na drugi... Blaznel sem od obupa; morali so me odvesti v sanatorij. Prebolel sem čez mesec dni... blaznost, nikakor pa ne obupanost. Že sedem let zastoj koprim po pogledu na svoj vrt in svojo sladko ljubico. Že sedem let zaman hrepenim, da bi jo zagledal vsaj v sanjah... Ničesar drugega, samo da bi jo zagledal!... Oh, kapitan, ali pojmite to grozo: sedem let brezuspešnega hrepenenja... Moje telo, moji možgani, moja duša... vse vzdihuje... Vse na svetu je zame brez zmišla, življenje je smešno in žalostno ter čisto odveč; že zdavnaj bi ga bil vrgel od sebe, ako se ne bi nadejal, da jo najdem na njenem vrtu... Več let si nisem upal podati se na potovanje, da bi jo iskal... Ne vem, zakaj nisem imel poguma... Zdaj pa jo iščem... in našel jo bom... svojo sladko ženo... Vaš »Galeb« me pripelje k njej, to čutim z vso gotovostjo, ki mi polni dušo z neizrečeno srečo.

Njegovo obledelo obličje je zazarelo in oči so se mu zabliskale.

»Ne verjamem niti v psihometrijo niti v astralne kliseje niti v druge podobne nezmislivosti, Mr. Edwards«, sem rekel. »Čital sem včasih o teh rečeh... je že davno tega... Pa vaš slučaj je nekam drugačen, bi dejal... je zares čudovit in zelo žalosten. Moj »Galeb« vas gotovo pripelje do Nevarnega otočja. Naj bi za vas ne bilo nevarno!«

Z vzdihljajem sem mu stisnil desnico, ki mi jo je prožil.

(Dalje prih.)

Dnevna kronika.

Požar. V četrtek ob pol 11. uri dopoldne je izbruhnil požar v gospodarskem poslopu posestnika Josipa Bališ v Vrbju pri Žalcu. Takoj so prihitela gasilna društva iz Žalca, Zgornje Ložnice, Gotovalj, Griž, St. Petra in Arjevast, ter z enotnim in vztrajnim nastopom preprečila nadaljno razširjenje požara. Nevarnost za razširjenje požara je bila tem večja, ker je požar nastal sredi vasi in je precej poslopj kritih s slamo. Razum tega pa je pihal precej močen zahodni veter in bi razširjanje požara ogrožalo tudi lahko Žalec. Župni načelnik g. dr. Bergman, kateri je vodil gašenje je ukrenil vse potrebno, da se omeji oziroma prepreči nadaljno razširjenje požara, kateri bi bil lahko iz prej omenjenih razlogov usodopoln. Pokazalo se je zopet, kako prepotrebna so gasilna društva, in da jih še ljudstvo vedno premalo upošteva oziroma podpira.

Sokolsko društvo na Polzeji ponovi v nedeljo dne 15. tm. ob 16. uri 30 min veseloigro dr. J. Školba: »Stari grehi« v sokolski dvorani (pri kolodvoru) na splošno željo občinstva, posebno onega, ki je ob priliki te prireditve dne 19. marca tl. radi pomanjkanja prostora moglo oditi. Po igri prosta zabava. Odbor.

Tovarišem Triglavom iz Zagreba! Tajništvo J. O. D. »Triglav« v Zagrebu obvešča svoje člane, da traja redno vpisovanje v letni semester od 6. IV. do 19. IV. Prošnje za menzo in stanovanje je vložiti čim prej. Za razne druge informacije je tajništvo članom na razpolago. Za odgovor naj se priloži znamke. — Tajništvo.

Krematorij v Beogradu. Iz Beograda javljajo, da se je tam pričela akcija, da se zgradi krematorij, ki bi bil izgotovljen od reparacijskega materiala iz Nemčije.

Nesrečna ljubezen vzrok samomoru. Tramvajski sprevodnik Gino Zacchini v Trstu je bil zadnje čase zelo otožen. Vzrok temu je bila nesrečna ljubezen. Pred par dnevi se je v svoji sobici ustrelil. Domači so prihiteli v sobo in našli mladeniča skoro nezvestnega ležati na postelji, iz rane na levi strani prs mi je curljala kri, v desni roki pa je krčevito držal revolver. Prepeljali so ga v bolnico v zelo kritičnem stanju. **Kopeli v kruhu.** Sara Bernhardt je bila velika umetnica, a tudi na glas kot krasotica, ki je negovala svojo lepoto z vso skrbnostjo. Njen izum je bil tudi kopeli v kruhu. Trdila je, da razkvašen kruh dobro deluje na svežost kože, zato so peki prinesli vsaki dan v ta namen velike količine kruha.

Naga plesalka. Brhka madžarska plesalka Anita Barber je obljubila da bo plačala svoj častni dolg v znesku 60 milijonov kron s tem, da bo prišla pred kino fotografski aparat prav v taki obleki, kot je prišla na svet, to je: popolnoma naga. Plesala bo v Evini obleki tri plesne in plečarji (pa seveda tudi upreženi) se bodo lahko po celem svetu divili krasni plesalki, na platnu kinogledališča seveda. Film bo last dunajskega trgovca Karenesika, kateremu ona dolguje 60.000.000 kron. Karenesik bo nedvomno dobil za film mnogo več kot borih 60 milijončkov.

Strašna eksplozija. V parnem mlinu bratov Momirovičev v Dubnici pri Čubriji je eksplodiral glavni veliki kotel. Vsled eksplozije se je porušila cela stavba in podsula pod seboj delavce. Izpod razvalin so potegnili 10 mrtvih in 30 ranjenih. Škoda znaša več milijonov Din.

Skočil čez Niagaro. Newyorški krojač Nikolaj Apostle je skočil v valovje na Niagarskih padcih. Njegov brat pravi, da je to storil radi svoje ljubezni do psa, ki ga je brat oddal drugim ljudem. Brat Elija je priznal, da sta se z rajnim bratom večkrat prepirala radi psa.

Eksplozija na ameriškem rušilcu. Na ameriškem torpednem rušilcu Hubert, ki je bil pridelen flotili v azijskem vodovju je eksplodiral parni kotel. Pri nesreči je izgubilo življenje šest ameriških pomorščakov, katere je opeklo goreče olje, ki ga je vrgla na nje močna eksplozija.

Stavke v Jugoslaviji. Po službeni izjavi ministrstva za socialno politiko je bilo v Jugoslaviji prošlo leto skupaj 127 delavskih stavk, katerih se je udeležilo 26.850 delavcev. Čas, ki je bil izgubljen vsled teh stavk znaša 449.181 delavnih dni, izgubljena mezda reprezentira svotto 14.500.000 dinarjev.

Statistika žetve. Po službenem poročilu poljedelskega ministrstva, se je zasejalo ozimine po celi državi: 1.937.000 ha. Od tega 1.500.000 hektarov s pšenico, 200.000 ha z ječmenom, 155.000 ha rži, 50.000 ovsa in 32.000 mešanice.

Trgovska konferenca v Benetkah. Te dni se je vršila v Benetkah mednarodna konferenca za edinstveni trgovski jezik. Navzočih je bilo preko 250 odposlancev tujih držav. Po raznih debatah se je ugotovilo, da je najbolj prikladen jezik v trgovskem svetu esperanto, ki bi zelo olajšal poslovanje med različnimi narodi.

Nemški princ — goljuf. V Lincu so zaprli princa Aleksandra Hohenlohe-Oehringen skupno z Ladislavom pl. Andassyjem, ki je bil že več kot petnajstkrat obsojen. Princ je dobil od različnih oseb znatne svote denarja pod pretezo, da se kmalu oženi z neko bogato Romunko, ki hoče poročiti plemenitaša.

Stinnes aretiran. Kakor se poroča, je francoska posadka aretirala 10. tm. Stinnesa z ženo vred na postaji Schamhorn in ga odvedla na navadni prtljajni voz. Zaprli so tudi bivšega poštnega ministra Giesbersta, prejšnjega pruskega ministrskega predsednika Stegerwalda, katere pa so kmalu izpustili.

Razne vesti.

Zračni dreagnouti. Po poročilu »Daily Chronicle« je dalo angleško ministrstvo za zrakoplovstvo zgraditi 12 hidroplanov novega tipa. Podrobnosti o sestavi teh letal so tajne, ve pa se, da bodo nekateri pravi velikani.

Iz šale resnica. Štirinajstletni učenec Lociano Kny v Trstu je pisal v spalnici nalogo, ki jo je dobil v šoli. Po končanem pisanju se je hotel nekoliko razvedriti. Vzel je usnjat jermen, ki ga je rabil za zvezanje knjig, ga pritrdil na neki nastavek pri postelji, napravil na drgem koncu zanjko ter si jo dal okrog vratu. Nesreča pa je hotela, da mu je spodrsnilo, zanjka mu je zadržila vrat,

da ni mogel ne kričati, ne dihati. V par minutah je bil mrtev. Ko je mati vstopila v sobo in zapazila sinčka visečega brez življenja, se je z obupnim krikom zgrudila na posteljo. Zdravnik rešilne postaje, katerega so pozvali, je konstatiral smrt.

Ruske koncesije Nemcem. Zastopniki Kruppovih tovarn in ruske sovjetske vlade so podpisali dogovor glede agrikulturnih koncesij, ki jih je dovolila Rusija Kruppovim tovarnam. Že januarja meseca so poročali iz Berlina, da je sovjetska vlada ratificirala pogodbo, po kateri je dobil Krupp velike poljedelske koncesije v južni Rusiji. Šlo se je takrat za okroglo 247.000 akrov. — Baže je zainteresiran tudi angleški kapital.

Amerikanski sodnik pa nima smila do morilke. V Cassopolisu, je bila obsojena na dosmrtno ječo Maude Cushing, ki je bila spoznana krivim, da je umorila svojega moža Claude Cushinga, s tem, da mu je v njegova zdravila primešala strupa. »Ti si spravila svojega soproga, ki je bil dober človek, v grob«, ji je rekel sodnik, »in jaz pošljem tebe živo v grob«. Obsojena žena je bila tekom cele razprave navzoča in je poslušala čisto mirno svojo obsodbo. Ko so jo odpeljali, je rekla, da se ji je zgodila velika krivica. Pri razglasitvi obsodbe je bil navzoč tudi njen drugi soprog, s katerim se je poročila, ko je bila že v preiskavi radi umora, in njeni trije otroci, ki so vsi pričali v njen prilog.

Dosmrtna ječa za morilko. V Chicagu je bila spoznana krivim, da je zastupila svojega tretjega soproga, Tillie Klimek. Porotniki so se posvetovali samo eno uro in dvajset minut. Štiri so glasovali za smrtno kazen. Obsojena je na dosmrtno ječo. Klimek je prva žena v Cook County, da je spoznana krivim umora svojega soproga in obsojena na dosmrtno ječo.

Italijanske žene siavkajo. Prvikrat kar je ministrski predsednik Mussolini na krmilu, je izbruhnila v Italiji stavka. 1.000 žen, ki so uslužbene pri neki italijansko-ameriški družbi za izdelovanje električnih žarnic, je stopilo v stavko iz simpatije z nekim ameriškim poslovodjem, ki ga je družba odslovila.

Iznani nemški kmeti se izselijo v Ameriko. V New York je prišlo 400 nemških kmetov, ki so jih Francozi izgnali iz zasedenega ozemlja radi različnih vzrokov. Poiskati si hočejo dela v Ameriki.

Radio rešil življenje. Steel, član posadke svetilnika ladje na Fenwick otoku, je zbolel na vnetju slepiča. Njegov kapitan je poslal klic po brezžičnem brzojavu, ki so ga ujeli na radijski postaji. Operator je takoj tekel s poročilom k kapitanu stražne obrežne ladje Kickapoo, R. C. Weightmanu. Vkljub zelo razburkanemu morju in silnemu viharju je odplul kapitan Weightman nemudoma in v par urah je bil že nalicu mesta. Steela so položili v mal čoln in ga spustili v morje, kjer so ga po hudem boju pobrali in spravili na krov rešilne ladje, ki je odplula z največjo naglico in kmalu izročila bolnika zvezni bolnici v Lewesu.

Viljem postaj zopet stari oče. Vojvodinja Brunšviška, edina hči nemškega ekscesarja je povila dečka in tako je postaj Viljem zopet stari oče.

Dijamanti povzročili smrt. Švicarski trgovec z dragocenimi kamni Dingler je razkazoval svoji petletni hčerki nekatere svojih najlepših biserov. Ko se je odstranil, od doma, je hčerka tisti čas pogoltnila biserov v vrednosti za 800 dolarjev. Telefonično poklican se je vrnil domov ter našel hčerko, ki se je davila. Poklicani zdravnik je došel prepozno, kajti deklica je bila že mrtva, ker ji je prišel en biser v sapnik in jo zadušil.

Odgovorni urednik: Lic. Edvard Šimic. Izdaja in tiska: Zvezna tiskarna v Celju.

BERSON

GUMENE PETE IN GUMENE POTPLATE

ceneje in trajnije so kakor usnena!
Najbolje varstvo proti viagi i mraza!

Hranilnica mestne občine Celje

Ustanovljena 1864.

Ustanovljena 1864.

52-11

V lastni palači pri kolodvoru.

Stanje hranilnih vlog K 42,000.000.

Vrednost rezervnega zaklada K 8,000.000.

HRANILNE vloge, ki se sprejemajo od vsakogar, uživajo najpopolnejšo varnost in ugodno obrestovanje. Pošne položnice strankam brezplačno na razpolago. Rentnino plačuje zavod iz svojega.

SPREJEMA tudi v varno shrambo od strank in sodišč razne vrednostne papirje, vložne knjižice i. t. d. Daje v najem PREDALE v svojih safeblagajnah, tako, da obdrži ključ stranka sama.

OSKRBUJE svojim vložnikom prodajo in nakup vseh vrst vrednostnih papirjev itd. Izvaja za nje tudi inkaso in druga denarna opravila najkvalitetneje. IZPLAČILA v inozemstvu izredno ugodno in promptno.

Posojila vseh vrst pod najugodnejšimi pogoji. Brezplačna pojasnila in strokovnjaški nasveti v vseh denarnih prašanjih.

Iščem stanovanje.

eno ali dve sobi in kuhinja v Celju ali v bližnji okolici, proti dobremu plačilu. Ponudbe na Matija Bukovčan, brivec, Kralja Petra cesta 27.

Proda se enodružinska hiša

v bližini Celja, ob železniški postaji, z urejeno trgovino. Hiša se lahko uporabi tudi za obrtnika ali stanovanje. Ponudbe na naslov: »Ugodna prilika«, Ljubljana 7, poštoležeče. 3-1

Enonadstropna hiša

v mestu, se prodaja. Polzve se Na okoliških št. 1, pritličje. 2-1

Pomožne delavke

se sprejmejo pri Viljem Brauns, Celje, Kocenova ul. 8. 1

Licitacija.

V nedeljo, dne 15. tm. ob 9. uri dopoldne se vrši v gostilni Pristovšek, na Sp. Hudičji prostovoljna licitacija pohištva. 1

Kontorist - (inja)

zmožna srbohrvatskega jezika, stroje-pisja, po možnosti stenografije dobra v računanju se išče za korespondenčni oddelek za neko tovarno v Celju. Reflektira se samo na dobro moč, ki je zmožna obeh jezikov v pisavi. Po nudbe, pisane v obeh jezikih z navedbo referenc je vposlati pod »Trajno mesto« na upravo tega lista. 1

Oklic.

Prostov. sodna dražba

čevljarskega trodja in hišne oprave se vrši dne 16. aprila 1923 dopoldne ob 9. uri v Celju, Kralja Petra cesta št. 23. Okrajna sodnija Celje.

Pokusite

Žiko

in se prepričajte, da ni okusnejše kave. Nadomešča pravo kavo ter potrebuje malo sladkorja, zato je tudi najcenejša. Priporočljiva je predvsem za otroke, bolnike in rekonvalescente. Številna priznanja na razpolago. Dobi se v vseh boljših trgovinah. Prazarna »Žika«, d. z o. z. Ljubljana, Rož. dol.

JETIKA!

Dr. Pečnik ordinira izven torka in petka, vsak dan v št. Jurju ob juž. žel. za jetične. Čitajte njegove 3 knjige o jetiki.

Kupi se lep

voziček za pužo in otroška mizica.

Naslov v upravi lista. 2-2

Kubarico samostojno in eno dekle

za vse, se proti dobri plači sprejme za takoj ali za pozneje. Služba trajna. Potni stroški se vpošljejo. »Ženski klub Beograd«, Kralja Milana ul. 69. 3-2

Dežnikarna Jos. Vranjek

Slomškov trg 1 Celje Pred farno cerkvijo

priporoča svojo bogato zalogo dežnikov domačega izdelka po najnižjih cenah. Sprejema in izvršuje vsa po-204 pravila točno in solidno. 10

Ant. Lečnik

urar in juvelir Celje, Glavni trg št. 4 (prej Pacchiaffo). 53

Obi. konc. posredovalnica za promet z realitetami:

Anton P. Arzenšek

CELJE Kralja Petra c. 22 CELJE Posreduje pri prodaji ozir. nakupu zemljišč, hiš, vil, gradov, velikih in malih posestev, industrijskih podjetij itd., itd. vestno in točno. 45-43

Zamuditi

tudi Vi ne smete, ampak pojdite takoj in oglejte si velikansko zalogo sukna, volne, cefira, platna, hlače, vine, robcev, modrovine ter sploh vso manufakturno robo v veletrgovini R. Sternecki, Celje, katera prodaja radi velikanskega nakupa direktno iz prvih svetovnih tovarn po čudovito nizkih cenah. Zahtevajte cenik. 5-4

Cenj. občinstvu v Celju in okolici naznanjam, da izdelujem moderne

pletene garniture

za vrtove in sobe, fina stojala za novorojenčke, solne fotelje, ležalne stole, kovčke za potovanja ter sprejemam vsa v to stroko spadajoča naročila. Sprejemam tudi popravila. Cene zmerno, postrežba točna in solidna. Priporočam se za obilna naročila spoštovanjem

Alojz Prah,

pletarski mojster, CELJE, Breg št. 39. (poprej Prešernova ul. 16).

Proda se travnik

9405 m² ob okrajni cesti pri Teharjih. Vpraša se v trgovini Janko Bovha, Celje. 2-2

Kdor ne verjame

da cene padajo,

naj se pusti fotografirati pri

Fr. Kunšek-u

v Celju, Cankarjeva cesta 9.

Tam dobi:

3 kabinet-slike K 180—
6 dopisnic K 140—
3 vizit-slike K 70—

ZAHVALA.

V dneih žalosti, ki je sledila ločitvi naše nad vse ljubljene soproge in matere,

gospe

Antonije Tomšič roj. Moravec

toložili so nas vsi, ki so poznali njo in njeno žrtvovanje za svojo toliko ljubljeno družino. Tem — iskrena hvala!

Predvsem se zahvaljujemo častiti duhovščini, gg. žalskima zdravnikoma, vsemu učitelstvu in uradništvu in sploh vsem, ki so blago pokojnico v tako obilnem številu spremili na njenem zadnjem potu k večnemu počitku.

Vrbje-Zalec, dne 12. aprila 1923.

Žalujoči ostali.

DEVIZE
NAKAZILA
ESKOMPTI

VALUTE
AKREDITIVI
KREDITI

SLAVENSKA BANKA D.D. PODRUŽNICA CELJE

Ljubljana • Zagreb • Beograd

Kapital in rezerve: Din 50.000.000—
V tu- in inozemstvu 26 poslovalnic

Obrestuje **VLOGE** najugodnejše

„LASTNI DOM“ V CELJU

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo, Prešernova ul. 15.

Sprejema hran. vloge in jih obrestuje po 6%, to je 6 Din od sto, proti odpušči 6 1/2% Din od sto. Pri večjih naložbah po dogovoru

Zahvala.

Za vse izraze sočutja ob priliki izgube našega nepozabnega gospoda

Jakoba Janitsch

izrekamo tem potom vsem prijateljem, znancem in sorodnikom najiskrenejšo zahvalo.

Celje, Dresden, Graz, Rimske toplice in Laško,
dne 13. aprila 1923.

Žalujoči ostali.

Ustanov. leta 1899.

R. SALMIČ-CELJE
(NARODNI DOM)

Ogromna zaloga vsakovrstnih ur, zlatnine, srebrnine, briljantov, optike, očal itd. Najnižje konkurenčne cene. Popravila točno in zanesljivo. Kupujem staro zlato in srebro.

Garantska posredovalnica in špedicijska pisarna

GROM

MARIBOR, Aleksandrova c. 53.

.. Vestno in brzo zavarovanje, zmerne cene. ..

590 Telefon št. 421. 3-3

TUNGSRAM

Oglejte si
manufakturno
trgovino

J. KUDIŠ

Gaberje št. 3

(gostilna Plevčak) nasproti Mestnega mlina

NA DROBNO!

55 50-15

NA DEBELO!

PRIPOROČA

svojim cenjenim odjemalcem veliko množico inozemskega blaga kakor sukno za moške in ženske obleke, cefir, šifon, vse krojaške potrebščine ter raznovrstno manufakturno blago po zelo

nizkih cenah.

Špecerijsko blago nakupite po najzmernejših cenah pri tvrdki:

Anton Fazarinc, Celje

50-14 Krajca Petra cesta 27.

Istotam prvovrstne kranjske klobase.

Prva hrvatska štedionica podružnica Celje

Ustanovljena l. 1846.

Aleksandrova ulica.

Ustanovljena l. 1846.

Delniška glavnica: K 200.000.000—

CENTRALA V ZAGREBU.

Rezerv. zaklad: nad K 135.000.000—

Podružnice:

Darugar	Križevci
Delnice	Maribor
Djakovo	Mitrovica
Gjurgjevac	Nova Gradiška
Ilok	Novi sad
Karlovac	Ogulin
Kraljevica	Oslijek g. grad

Vloge: K 2.000.000.000—

Podružnice:

Subotica	Vukovar
Sušak	Zagreb, ilica 117
Sv. Ivan Zelina	Zemun.
Varaždin	Ekspoziture:
Vel. Gorica	Oslijek d. grad
Vinkovci	Vinica.
Virovitica	

Prejema vloge na hranilne knjižice in na tekoči račun. — Eskomptira menice in devize.

Prejema v inkaso tu- in inozemske menice in čeke.

Izdaja 4 1/2% ne zastavnice in 4 1/2% ne obveznice, ki so davka proste, pupilarno varne in imajo jamstveno sposobnost.

Kupuje in prodaja valute in devize.

Izdaja čeke in kreditna pisma in preskrbuje izplačila na temelju akreditivov na vsa tu- in inozemska mesta.

Daje kredite v razni obliki.

Izvršuje vse borzne naloge točno in kulantno.

Posreduje pri nakazilih iz Amerike v tu- zemstvo.